

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 426/2010-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. V., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., S., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom generálneho prokurátora Slovenskej republiky pod sp. zn. VI/2 Pz 44/10, postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 23/2008, Okresného súdu Humenné v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 120/2008 a Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 351/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. V. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2010 doručená sťažnosť JUDr. J. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) pod č. k. VI/2 Pz 44/10-4, postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 CoE 23/2008, Okresného súdu Humenné (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 120/2008 a Okresného súdu Vranov nad Topľou v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Er 351/2009.

2. Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti a jej prílohami ústavný súd zistil, že sťažovateľ sa ako oprávnený domáhal návrhom na vykonanie exekúcie vymoženía sumy 387 622 Sk s príslušenstvom od povinného V. Š.. Okresný súd Humenné vydal 14. februára 2008 pod sp. zn. 15 Er 120/2008 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. R. F. Povinný vzniesol proti exekúcii námietky, ktoré odôvodnil tým, že sumu ktorá bola predmetom exekúcie, uhradil právnej zástupkyňi sťažovateľa ešte v roku 2005. Okresný súd uznesením sp. zn. 15 Er 120/2008 z 23. mája 2008 námietkam povinného vyhovel. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, v ktorom vytýkal súdu prvého stupňa, že neúplne zistil skutkový stav veci. O odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 23. mája 2008 rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 14 CoE 23/2008 z 11. decembra 2008 tak, že napadnuté uznesenie potvrdil. Vec je v súčasnosti vedená na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12 Er 351/2009, pretože zákonný sudca, ktorému bola táto vec na okresnom súde pridelená, ako aj ostatní sudcovia okresného súdu boli uznesením krajského súdu sp. zn. 9 NcC 2/2009 z 10. februára 2009 vylúčení z prerokúvania a rozhodovania.

Ústavný súd zo sťažnosti ďalej zistil, že sťažovateľ z dôvodu nesúhlasu s uznesením krajského súdu z 11. decembra 2008 podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Podnet bol Krajskou prokuratúrou v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) 22. januára 2010 odložený ako nedôvodný. Sťažovateľ preto podal opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania. Opakovaný podnet bol vybavený prokurátorom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) tak, že bol opäť odložený. O vybavení podnetu bol sťažovateľ upovedomený podaním sp. zn. VI/2 Pz 44/10 zo 4. februára 2010.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález v ktorom vysloví, že jeho základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru boli postupom generálneho prokurátora, krajského súdu, Okresného súdu Humenné a Okresného súdu Vranov nad Topľou porušené. Sťažovateľ požiadal, aby ústavný súd nálezom zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 15 Er 120/2008 z 23. mája 2008, ako aj uznesenie krajského súdu sp. zn. 14 CoE 23/2008 z 11. decembra 2008 a vec vrátil Okresnému súdu Vranov nad Topľou na nové konanie a rozhodnutie. Súčasťou sťažnosti je tiež žiadosť o priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 3 000 € a náhradu trov jeho právneho zastúpenia. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti požiadal o prioritné prerokovanie sťažnosti.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods.1 ústavy o sťažnostiach fyzických a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa postupom okresného súdu a krajského súdu

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

7. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a text uvedený mimo petitu pokladá za súčasť odôvodnenia, ktoré nemôže doplniť petit.

8. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľa s postupom a najmä uznesením okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 120/2008 z 23. mája 2008, ktorým okresný súd vyhovel námietkam povinného, a taktiež s postupom a uznesením krajského súdu sp. zn. 14 CoE 23/2008 z 11. decembra 2008, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu z 23. mája 2008. Sťažovateľ nesúhlasí s rozhodnutím o námietkach vznesených povinným proti exekúcii o vymoženie sumy 387 622 Sk s príslušenstvom.

9. Podľa zistenia ústavného súdu predmetné konanie o námietkach povinného proti exekúcii bolo právoplatne skončené 5. februára 2009, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu o námietkach proti exekúcii z 23. mája 2008. Keďže sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 22. júna 2010 (na poštovú prepravu podaná 21. júna 2010), stalo sa tak zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty od právoplatnosti sťažovateľom označených rozhodnutí.

Z už uvedeného vyplýva, že v čase, keď sa sťažovateľ domáhal ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom, a preto ústavný súd sťažnosť v časti, ktorou sťažovateľ namietal postup okresného súdu a krajského súdu odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa postupom generálneho prokurátora

10. Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ 18. januára 2010 podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti označenému uzneseniu krajského súdu z 11. decembra 2008 v spojení s označeným uznesením okresného súdu z 23. mája 2008.

Krajská prokurátúra vybavila podnet na podanie mimoriadneho dovolania listom z 22. januára 2010, v ktorom bolo sťažovateľovi oznámené odloženie jeho podnetu. Sťažovateľ podal opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania, ktorý generálna prokurátúra vybavila namietaným odložením podnetu na podanie mimoriadneho dovolania. O vybavení opakovaného podnetu bol sťažovateľ vyrozumiený podaním sp. zn. VI/2 Pz 44/10 zo 4. februára 2010, v ktorom po analýze dotknutej právnej úpravy [§ 243e a § 243f Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“)] generálna prokurátúra konštatovala, že neboli zistené dôvody na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e ods. 1 OSP.

11. Podľa sťažovateľa postupom generálnej prokuratúry, ktorá neakceptovala jeho opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania, malo dôjsť k porušeniu jeho označených práv. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že na vyhovenie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania nie je právny nárok, t. j. právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho akceptovanie a generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť.

Aj vo svojej rozhodovacej činnosti už ústavný súd vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03). Z toho dôvodu generálny prokurátor nemôže odložením podnetu na podanie mimoriadneho dovolania, t. j. jeho neakceptovaním, spôsobiť porušenie základných práv sťažovateľa (napr. II. ÚS 14/04).

12. Vychádzajúc z § 34 ods. 1 v spojení s § 35 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov podaním opakovaného podnetu vzniklo sťažovateľovi právo, aby sa ním generálna prokurátúra zaoberala, t. j. prešetrila postup krajskej prokuratúry pri vybavovaní jeho podnetu z 18. januára 2010 na podanie mimoriadneho dovolania. Z obsahu namietaného podania zo 4. februára 2010 vyplýva, že generálna prokurátúra opakovaný podnet sťažovateľa riadne prešetrila a prijala k nemu záver, ktorý je primeraným spôsobom zdôvodnený, nie je arbitrárny, a preto z ústavného hľadiska akceptovateľný.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že odložením podnetu na podanie mimoriadneho dovolania generálnou prokuratúrou pod sp. zn. VI/2 Pz 44/10 zo 4. februára 2010, nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru, a preto ústavný súd v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

13. Rovnaký právny názor o zjavnej neopodstatnenosti zaujal ústavný súd aj k tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti postupu Okresného súdu Vranov nad Topľou ako súdu, ktorému bola vec prikázaná po vylúčení všetkých sudcov Okresného súdu Humenné. Po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj z vlastného zisťovania ústavný súd zistil, že exekučná vec sťažovateľa je vedená na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12 Er 351/2009. Sťažovateľ však vôbec neodôvodnil, akým spôsobom mal Okresný súd Vranov nad Topľou súd porušiť ním označené práva, napriek tomu, že sťažnosť podal aj proti postupu tohto súdu. Ústavný súd nezistil žiadnu príčinnú súvislosť medzi postupom Okresného súdu Vranov nad Topľou a právami, ktorých porušenie sťažovateľ v sťažnosti namietal. Z uvedeného dôvodu potom ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je potrebné aj v časti, v ktorej sťažovateľ napádal postup Okresného súdu Vranov nad Topľou, odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

14. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2010